

Mindig Veled

Ossian

Vállaltam a múltamat, bár van ki megtagad,
Kitéptem a fájdalmakat, amíg velem vagy.
Az élet rögzös színpadán oly gyakran magad vagy,
A reflektorok fényt adnak, de elvakítanak.

Létezésed erőt ad, erre nincsenek szavak.
A Gonoszság nagy kőszobrát a földre taszítom,
De egyedül nem bírom...

Mindig veled, így együtt mindent lehet,
Nincs semmilyen gát.
Mindig Veled, csak Te és Én...Ez az igaz barátság.

A mű világot építik a tébolyt álmodók,
De kártyavárként összedől, ha megérted a szót.

Létezésed erőt ad, erre nincsenek szavak...

Mindig Veled...

Lehet, hogy kezeimmel a semmit markolom,
De nem hagyhatom, ökölbe szorítom.

Elszáll a szó, száguld a szélben,
Nem tartja vissza semmi már,
Nincs semmilyen gát.
Győz majd a szó, értünk szól érzem,
Nincs többé Holnap nélküled... Ez fegyver-barátság.